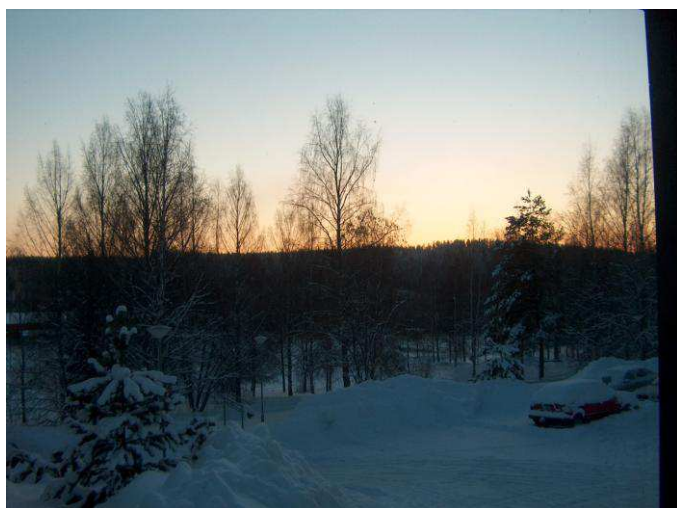

ERASMUS beszámoló

Mészáros Ágnes

Az Erasmus-ösztöndíj segítségével a 2010/2011-es tanév tavaszi szemeszterét Finnországban, Virratban, a Tamperei Egyetemen töltöttem. A Tamperei Egyetemtől még kiutazásom előtt tájékoztatást kaptam a szállást és egyéb bérlehető dolgot illetően. Így mikor megérkeztem, a házunk és a konyhai, szobai felszerelések itt vártak ránk, de nem szeretnék ennyire előreszaladni.

Megtudtam, hogy rajtam kívül még két magyar fiú is ide kapott ösztöndíjat, így megbeszéltük, hogy együtt utazunk. Repülővel érkeztünk Turkuba. A megérkezés több volt mint izgalmas, de nem történt semmi baj azon kívül, hogy a két bőröndöm eltört, kerekeik kitortek, a nem megfelelő csomagszállításnak köszönhetően. Így nehézkes volt a közlekedés a két bőrönddel és a hátizsákkal a hátamon, bár a fiúk nagyon segítőkészek voltak. Szerencsénkre még a gépen megismerkedtünk két magyar fiúval, akik felajánlották, hogy elvisznek bennünket Tamperébe, ami 200 km-re van Turkutól. Másnap Tamperében egy furgon várt minket és szállított el Virratba. Az út másfél óra volt. Nem voltunk egyedül a furgonban, a magyar társaimon kívül a litván lány és a görög fiú utazott velünk. Az út nagyon fárasztó volt, úgyhogy nem ezt az időt szántuk ismerkedésre, többnyire aludtunk.

Amikor megérkeztünk Virratba - ebbe a mesébe illő városkába – végre találkoztunk Pirkkoval (ő volt, aki eddig is segített mindenben, szállás és egyéb kérdések). Átadta a szállások kulcsait, kaptunk pár alapinformációt, és elfoglaltuk az apartmanjainkat. A szállásunk kifogástalan, két szoba, nagy konyha, fürdőszoba, az alagsorban mosókonyha. Hamar

eldöntöttük melyik szoba kié lesz, nem volt belőle probléma. Én a litván lánnyal, Szandrával kerültem egy apartmanba. Kipakoltunk a bőröndjeinkből, amire volt elég időnk. Eközben elkezdtünk ismerkedni egymással. Nagyon szimpatikus, aranyos, beszédes lány. Miután befejeztük a pakolást, találkoznánk volt Jannéval (a tutorunkkal), aki segít nekünk azóta is mindenben, amiben csak lehet. Az előző évben 10 hónapot töltött Angliában, szintén az

ERASMUS pályázatnak köszönhetően, szóval egyáltalán nincs problémája az angollal. A találkozó célja, a bolt meglátogatása volt, amiben bizony szükségünk is volt Janne segítségére, mert majdnem minden terméken csak finn nyelvű a felirat. Megvettük az alapélelmiszereket, a dolgok elég drágák, de meg lehet találni mindenből az olcsóbbat. Nagyon finom a csokijuk! Az egészségre káros dolgok, tehát az alkohol és a cigaretta elég drága. Persze nem a finneknek, hanem a külföldieknek. Vásárlás után kaptunk egy kis betekintést a város életébe. Miután hazaértünk a vásárlásból, már tényleg nagyon fáradtak voltunk, nem volt gond az alvással.

A következő nap megérkeztek a többiek is. Két orosz lány (akik ikrek), egy német, egy olasz lány és egy lett fiú. Így vagyunk tízen. Az első hét az iskolában elég fárasztó volt, eleinte nagyon nehéz volt odafigyelni az órákra az idegen nyelv miatt. Mára ez a helyzet szerencsére sokat javult. A csapatunk egész jól alakul. Van egy közösségi szobánk ott tartunk közös találkozókat. Eleinte főztünk közösen. Teáztunk a mi apartmanunkban, egyik alkalommal palacsintát, másik alkalommal sajtortát sütöttünk, így próbáljuk összetartani a színes csapatunkat. Sokat megyünk sétálni is, mert nagyon sokat süt a nap. Van a közelünkben egy tó, ami természetesen be van fagyva, és a jeget útként használják a kocsik. Mi is kipróbáltuk, működik, izgalmas volt!

Pár hét után meglátogattunk egy közeli városkát, Ahtarit. Előtte volt egy kis „bemelegítő” (később kiderül, miért hívom így). Az egyik este felmentünk a közeli sípályára, ahol egy kis tűzrakó hely van kialakítva. Kolbászt sütöttünk és söröztünk.

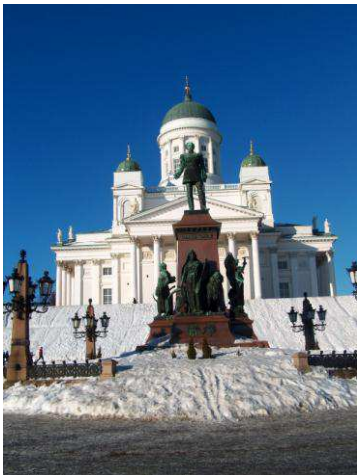
Hozzáteszem, -30°C volt! Kellően megedződünk Ahtarira! Itt volt egy kis csapatépítő játék. Három csapatra osztottak minket, kaptunk egy lapátot, baltát, fűrészket, egy edényt, és egy ponyvát. A feladatunk pedig az volt, hogy éjszakára menedéket építsünk

magunknak, és tüzet rakjunk. Ellapátoltuk a havat, felépítettük a sátrat, így sikeresen megoldottuk a szállás kérdését. Az erdőben fát vágunk, végül, tüzet is sikerült raknunk, úgyhogy a következő feladat várt ránk: vizet kellett olvasztanunk a forrócsokihoz, és kaptunk különböző ételeket többek között kolbászt, amit meg kellett sütnünk. Minden nagyon finom volt, nem éreztük a hideget, pedig igazán nem volt meleg! Miután pár órát eltöltöttünk a teendőinkkel az erdőben, visszamentünk a

kiindulópont, ami egy kis házikó, fogadó szerűség volt. Várt ránk a szauna! Mindenkinek nagyon jól esett. Persze hemperegtünk a hóban és belementünk a jeges vízbe is. Érdekes volt, nem is volt olyan hideg, mint vártam, örülök, hogy nem hagytam ki! Volt egy nagyon meleg vizű jakuzzi szerűség a szabad ég alatt. Azt est további részében többen már nem mentünk vissza a szaunába, csak ültünk a vízben, beszélgettünk, nevtünk nagyokat, és söröztünk. Tanárok diákok együtt. Néha azért kiugrottunk meghemperegni a hóban, és kipróbáltuk a cigánykerekezést is (természetesen a hóban). Mondjuk a papucsom odafagyott a betonhoz, nehezen bár, de sikerült visszaszereznem. Szaunázás után, hatalmas lakoma várt ránk az imént említett fogadóban. Szinte csak halételek voltak, amit én annyira nem szeretek, de mielőtt kijöttem, eldöntöttem, hogy annyi halat eszem, amennyit csak tudok. Ennek eleget is tettem, nem tudom milyen arckifejezéssel, mert mindenki azt mondta, hogy nem kell megennem, ha nem esik jól. Nem volt rossz. Teli hassal indultunk haza. Másnap kissé fáradtan mentünk iskolába.

Időközben volt síszünetünk is. Kis csapatunkkal elindultunk Helsinkibe, majd egy nap után meglátogattunk egy másik fővárost is, Tallint ahol szintén egy napot töltöttünk. Ez a

kiruccanás is emlékezetes marad, abban biztos vagyok. Kalandos és vicces volt! A kalandok után lássuk a hétköznapokat. Minden héten csütörtökig vagyunk iskolában. A péntek már szabad. A napirendünk egyszerű. Reggel 9-kor vagy 10-kor kezdünk, van egy 1 órás ebédszünet, majd délután 3-ig vagy 4-ig suliban vagyunk. Már volt egy prezentációnk, amit sikeresen elő is adott mindenki. Ki kellett választanunk egy várost, amit Európa Kulturális Fővárosának ajánlanák, indoklással, képekkel, egyebekkel. Természetesen több

beadandót is kell még készítenünk.

Most pedig készülünk az IP-ra. Ez egy nemzetközi prezentációs, majdnem 2 hetes program, közel 60 külföldi diákkal. Az erre elkészített prezentáció az egyik fő feladatunk az ittlétünk alatt. De előtte a hallgatóság részét képeztük egy másik nemzetközi előadáson, amiről beszámolót kellett készítenünk. A tantárgyaink nagy része marketing témájú. Persze van egy kivétel, a finn óra. Már tudunk egy picit finnül, de igencsak nehéz nyelv, viszont nagyon szép a hangzása, rendkívül dallamos. És sikeresen felfedeztük a vicces hasonlóságokat a finn és a magyar nyelv között.

Zajlik az élet, telik az idő, olvad a hó. Az utóbbi két dolgot a legtöbben nem szívesen fogadjuk! Furcsa, de tényleg nem, itt gyönyörű a tél. Megtanultunk együtt dolgozni

különböző kultúrából érkező emberekkel, rengeteget tapasztaltunk egymástól, tanárainktól, a finnektől. Tanulunk és tanulunk, folyamatosan. Itt a -30 fokban megtanultunk örülni a -17°C-nak is. Nem szerettem a hideget, de itt nem lehet érezni, mert nem olyan nedves, mint otthon. Azt is megtudtuk, hogy azért ez nem szokványos időjárás. Általában a maximum hideg -15 fok. De ez a tél kicsit hidegebbre sikerült. Csak abból veszed észre, hogy igazán hideg van, hogy összefagy az orrod. Ez pedig vicces. Nagyon jól érzem magam, persze hiányzik az otthon, a család, a barátok, de szerencsére a technikának köszönhetően ezt a hiányt eléggé le lehet csökkenteni. Látjuk egymást, beszélünk egymással, majdnem mintha ott lennénk, csak érintések nélkül. Örülök, hogy megkaptam - és nem hagytam ki - ezt a lehetőséget az életemtől!

Imádom Finnországot!

